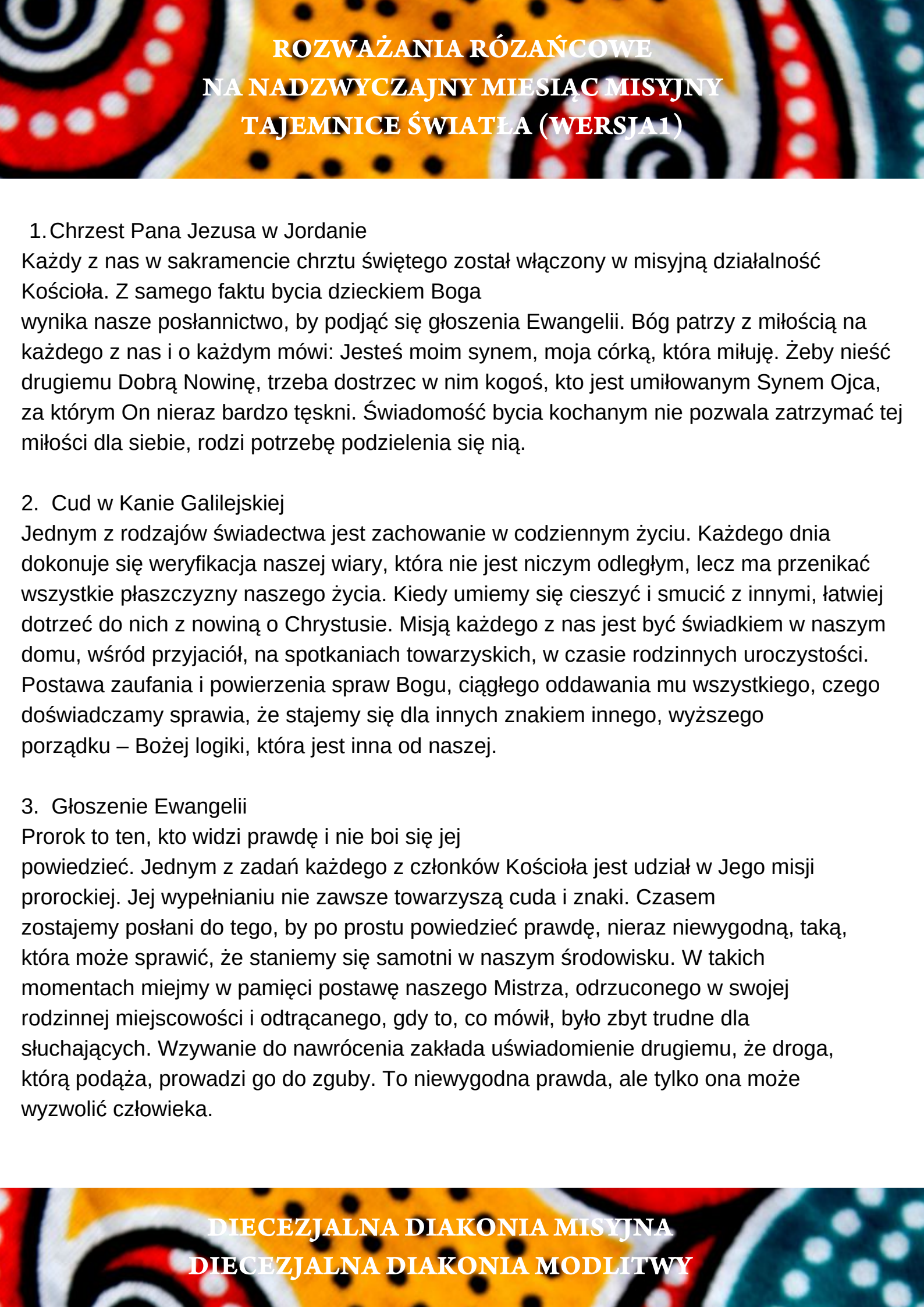

ROZWAŻANIA RÓŻAŃCOWE NA NADZWYCZAJNY MIESIĄC MISYJNY TAJEMNICE ŚWIATŁA (WERSJA1)

1. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

Każdy z nas w sakramencie chrztu świętego został włączony w misyjną działalność Kościoła. Z samego faktu bycia dzieckiem Boga wynika nasze posłannictwo, by podjąć się głoszenia Ewangelii. Bóg patrzy z miłością na każdego z nas i o każdym mówi: Jesteś moim synem, moja córką, która miłuję. Żeby nieść drugiemu Dobrą Nowinę, trzeba dostrzec w nim kogoś, kto jest umiłowanym Synem Ojca, za którym On nieraz bardzo tęskni. Świadomość bycia kochanym nie pozwala zatrzymać tej miłości dla siebie, rodzi potrzebę podzielenia się nią.

2. Cud w Kanie Galilejskiej

Jednym z rodzajów świadectwa jest zachowanie w codziennym życiu. Każdego dnia dokonuje się weryfikacja naszej wiary, która nie jest niczym odległym, lecz ma przenikać wszystkie płaszczyzny naszego życia. Kiedy umiemy się cieszyć i smucić z innymi, łatwiej dotrzeć do nich z nowiną o Chrystusie. Misją każdego z nas jest być świadkiem w naszym domu, wśród przyjaciół, na spotkaniach towarzyskich, w czasie rodzinnych uroczystości. Postawa zaufania i powierzenia spraw Bogu, ciągłego oddawania mu wszystkiego, czego doświadczamy sprawia, że stajemy się dla innych znakiem innego, wyższego porządku – Bożej logiki, która jest inna od naszej.

3. Głoszenie Ewangelii

Prorok to ten, kto widzi prawdę i nie boi się jej powiedzieć. Jednym z zadań każdego z członków Kościoła jest udział w Jego misji prorockiej. Jej wypełnianiu nie zawsze towarzyszą cuda i znaki. Czasem zostajemy posłani do tego, by po prostu powiedzieć prawdę, nieraz niewygodną, taką, która może sprawić, że staniemy się samotni w naszym środowisku. W takich momentach miejmy w pamięci postawę naszego Mistrza, odrzuconego w swojej rodzinnej miejscowości i odtrącanego, gdy to, co mówił, było zbyt trudne dla słuchających. Wzywanie do nawrócenia zakłada uświadomienie drugiemu, że droga, którą podąża, prowadzi go do zguby. To niewygodna prawda, ale tylko ona może wyzwolić człowieka.

**DIECEZJALNA DIAKONIA MISYJNA
DIECEZJALNA DIAKONIA MODLITWY**

**ROZWAŻANIA RÓZAŃCOWE
NA NADZWYCZAJNY MIESIĄC MISYJNY
TAJEMNICE ŚWIATŁA (WERSJA1)**

4. Przemienienie na górze Tabor

Spotkanie z Bogiem odmienia serce, umacnia przed trudnościami, które czekają na najtrudniejszych etapach naszego powołania. Wpatrywanie się w Boże Oblicze w czasie adoracji jest źródłem siły i pomocą, bez której nie będziemy w stanie ewangelizować. Czasem przebywanie w obecności Jezusa nie sprawi, że wszystko zrozumiemy, a spędzanie z Nim czasu nie odsunie od nas cierpień. Jednak pamięć Jego bliskości i świadomość tego, że On ciągle czeka, może nieraz stanowić jedyne pocieszenie w chwilach duchowej pustki. To, jak ogromną łaską Bóg nas obdarzył, pozwalając widzieć swoje piękno, rozumiemy, podobnie jak apostołowie, dopiero, gdy Ten, który jaśniał chwałą, staje się cierpiącym Sługą.

5. Ustanowienie Eucharystii

Przy stole eucharystycznym gromadzą się ludzie wszystkich ras i języków. Jezus swoją ofiarą zjednoczył całą ludzkość, niezależnie od pochodzenia, wyglądu, przekonań politycznych. Warto zadać sobie pytanie: czy jestem gotowy spożywać Jego Ciało i Krew razem z tymi, z którymi się nie zgadzam? Gdy przystępujemy do stołu eucharystycznego, nie jest naszym zadaniem ocenianie kogokolwiek. Najważniejsze jest bycie tu i teraz, pielęgnowanie Bożej obecności w nas samych i w tych, którzy stoją obok, a nie zastanawianie się, czy nie zdradzą Jezusa, gdy zakończy się pascha i wyjdziemy w noc.